

La sessió es reprèn a tres quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seuen el conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Esports i el conseller de Política Lingüística.

El president

Senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sector esportiu

302-00180/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sector esportiu. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, públic assistent... El model esportiu català és un model d'èxit i tenim la responsabilitat de garantir-ne el futur. És un model sense ànim de lucre, arrelat al territori i construït amb el voluntariat i el compromís de la societat civil. Aquest model fomenta tota l'activitat física, i aquest és el seu gran valor: no deixar ningú enrere. El model esportiu català és un projecte de país. Volem reivindicar-lo, donar-hi suport i ser al costat de tot el sector. I el món de l'esport ens ha parlat molt clar: necessita més recursos, més equipaments, més eines per garantir l'accés a l'activitat física i menys burocràcia.

Comencem pels recursos. L'esport representa el tres per cent del PIB català, però només rep el 0,17 per cent dels pressupostos de la Generalitat. És evident que no rep el retorn que mereix. Això és insostenible. Demanem, doncs, un compromís clar:

destinar l'u per cent dels pròxims pressupostos al sistema esportiu. Ni el sector ni Catalunya poden esperar més. Conseller, faci útil el seu departament.

Falten recursos i també falten equipaments. El país pateix un dèficit estructural d'instal·lacions esportives. El departament ha presentat un pla de xoc per rehabilitar equipaments. I és necessari, sí, però és un pla de xoc que neix coix: ni planifica nous equipaments ni inclou tot el sistema esportiu. I hi ha dos casos greus que ho exemplifiquen. Primer, l'esport de motor. Tenim campions del món, però no tenim centres condicionats per garantir ni entrenaments ni el relleu generacional. Segon, la natació. Aquest any ja han tancat cinc piscines. No podem perdre clubs que són referents europeus.

Les nostres propostes són clares: incloure tots els equipaments esportius del país al pla de xoc; impulsar una estratègia específica per a l'esport de motor i un pacte de suport als clubs de natació; planificar i construir equipaments amb mirada de país i de futur.

I quan planifiquem amb mirada llarga..., també vol dir facilitar l'accés a l'activitat física. Això implica eliminar barreres. Proposem deduir del tram autonòmic de l'IRPF tota la despesa esportiva; aplicar l'IVA reduït per a la pràctica esportiva. Més esport és més salut; per tant, menys despesa sanitària. Conseller, hi guanyem tots.

Però hi ha un altre fre que cal afrontar: la burocràcia. El sector esportiu continua ofegat pels tràmits administratius. Proposem una finestreta única per fer un sistema àgil, pensat per ajudar i reduir la paperassa. Conseller, fa un any i mig que l'hi estem demanant. Perquè, si és incapaç de materialitzar la finestreta única, en què queden llavors els anuncis grandiloqüents de reforma de l'Administració del conseller Dalmau? O són propaganda?

També cal reforçar les condicions socials que fan possible aquest accés. Apostem per crear la figura dels auxiliars esportius per garantir la pràctica en igualtat de condicions; impulsar l'esport universitari, clau per combatre l'abandonament esportiu, i implementar mesures que facilitin la presència de dones en espais de decisió.

I, si parlem de garantir el futur del nostre model esportiu, també hem de parlar d'allò que el fa únic: la identitat nacional. Vivim en emergència lingüística. I l'esport, que

mou milers de persones, crea comunitat i genera referents, és el millor altaveu que tenim per canviar aquesta situació. L'esport no pot renunciar al català. No podem normalitzar el castellà, com hem vist fins i tot en samarretes d'esdeveniments esportius, i, a sobre, escoltar que defensar l'ús del català és provincià. Què en deu pensar, el conseller de Política Lingüística, de tot plegat? Per això defensem que el català ha de ser eix central de la política esportiva, sempre i arreu. Blindar el català també és fer política esportiva.

I quan parlem d'identitat també parlem d'ambició nacional, de com ens projectem al món, de com afirmem i mostrem la nostra identitat. Per això seguim defensant que Catalunya ha de poder *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* participar oficialment en qualsevol competició internacional com qualsevol altra nació del món –ja acabo, president.

Ho vam dir fa quinze dies i ho tornem a repetir. Creiem que cal un temps mort per aturar, analitzar i reconduir l'estratègia. Conseller, el sector ens demana acció, i nosaltres proposem donar-hi resposta amb més recursos, més equipaments i millor planificació, més accés universal, menys burocràcia i més agilitat, més presència de dones en espais de poder, més català i més ambició nacional.

El model esportiu català és un pilar fonamental del nostre país. Avui, des de l'alternativa de país que som, posem propostes sobre la taula per garantir-ne el futur. L'esport ens ha ensenyat a persistir i a superar-nos. Fem el mateix amb el nostre model esportiu. Sumem esforços, garantim-lo i fem-lo créixer.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I per defensar-les, en primer terme i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades, conseller, també públic que ens acompanya. L'àmbit esportiu és molt rellevant al nostre país, amb un

impacte gran a nivell social –en benestar, en salut, en formació, en cohesió social–, però també a nivell econòmic. Parlem d'un sector que és clau, però malauradament ha estat menystingut econòmicament al llarg del temps i té reivindicacions que és necessari atendre.

Aquesta legislatura a Catalunya tenim la conselleria d'Esports per primera vegada, i això és una cosa que celebrem, però això s'ha de notar, s'ha de notar a la pràctica. No serveix estar a la taula dels grans si després no té un impacte positiu per al sector esportiu; així treballarem nosaltres perquè sigui.

Si fem un repàs als punts de la moció, efectivament podem constatar que Catalunya té un dèficit d'equipaments esportius, que, de fet, ve de lluny. És una realitat que cal reconèixer per actuar-hi i per poder-la revertir. Actualment hi ha en marxa el pla de xoc per a la millora de les instal·lacions esportives, que creiem que és una passa endavant, però que és insuficient. Per cert, convé recordar que el Govern republicà ja va iniciar la primera gran convocatòria d'inversions per a equipaments esportius, després de deu anys d'inacció, el que va ser anomenat el projecte «Més esport, més país», en aquell moment amb 200 milions d'euros –ara 120 milions d'euros–, i hi havia previstes diverses línies que incloïen més equipaments que els actuals. Per això hem fet esmenes en aquest punt, perquè es pugui ampliar aquest pla de xoc i perquè es pugui també incorporar obra nova sobretot en aquells equipaments singulars que Catalunya pot necessitar.

Donarem suport també al compromís de destinar l'u per cent dels pressupostos a Esports. Som-hi, creiem que hem d'anar caminant cap aquest horitzó. Aquí també voldria fer notar el punt d'inflexió que va suposar Esquerra Republicana en el seu pas pel Govern, quan vam liderar les polítiques esportives, on hi va haver aquest punt d'inflexió de recuperació del pressupost d'inversió en l'àmbit d'esports i també de les inversions en les federacions, en els consells esportius. Se'n diu «coherència», i així ho vam fer.

Pel que fa a la vinculació entre llengua catalana i esport, és evident que l'esport és una peça clau per a la normalització lingüística del català. Per això compartim que cal garantir la llengua catalana com a llengua de comunicació en tot l'àmbit esportiu; que cal, evidentment, fomentar-ne l'ús en línia amb campanyes que ja estan en

marxa per les entitats. Per exemple, fa poc teníem a les comissions d'Esports i de Política Lingüística Òmnium, Plataforma per la Llengua, la mateixa UFEC, fins i tot la Federació Catalana de Bàsquet, que ens van venir a explicar les seves experiències i els seus exemples de com promouen justament la llengua catalana en l'àmbit esportiu. És clau. En aquest punt hem presentat una esmena també per condicionar encara més les ajudes i les subvencions –i, per tant, els recursos públics– a l'ús de la llengua catalana, perquè les dades del català demostrin que hem de fer més i a tot arreu.

Amb relació a l'esport femení, miri, Junts sempre fa incidència en la presència de les dones en les juntes directives, cosa que compartim, però s'obliden de tota la resta en l'àmbit de l'esport femení. I si bé és cert que parlen de l'esport universitari, d'elaborar un pla per combatre l'abandonament de la pràctica esportiva de les noies universitàries –cosa que també ens sembla bé, evidentment–, també és cert que aquest punt oblida les noies que no són universitàries i que és important també que no abandonin la pràctica esportiva. Per això també hem presentat una esmena perquè el Govern desplegui amb ambició el pla d'impuls de l'esport femení 24-30, que ja va deixar aprovat també el Govern anterior, liderat pel president Pere Aragonès, amb l'Anna Caula com a secretària general de l'Esport llavors, i, per tant, que es desplegui. Perquè aquest és el repte, la seva implementació, i que aquell pla, que és ambiciós, no quedi en paper mullat.

En aquesta moció tornarem a reiterar el nostre absolut suport a les seleccions esportives catalanes, al seu reconeixement oficial i a la seva participació en competicions oficials a nivell internacional. Per cert, un incís: alerta amb la coherència entre allò que es defensa i que es desitja i com s'acaba materialitzant, perquè ara, per exemple, tenim un nou canal de televisió en català, que és el 2Cat, que retransmet els partits de la selecció espanyola en català. Aquesta, de moment, és la contribució que hem vist a Junts per Catalunya a les seleccions esportives.

Hem aprofitat el debat d'aquesta moció per incorporar un nou punt amb relació a la crisi que hi ha a la Federació Catalana de Futbol per tal de demanar al Govern que garanteixi la transparència, que garanteixi la neutralitat i que garanteixi el bon govern a la Federació Catalana de Futbol, i monitorar també des del Govern, si s'escau, el

previsible futur procés electoral que hi pugui haver a l'entitat. De fet, en la compareixença l'altre dia del conseller a la Comissió d'Esports ja l'hi vam demanar, i ara voldríem que ho aprovés aquest Ple, perquè el futbol català no pot estar sota sospita.

I a la resta de punts..., votarem a favor de la finestreta única, del programa estable d'auxiliars esportius arreu del país, del pacte nacional per a la preservació dels clubs de natació a Catalunya, també de tota la qüestió vinculada a la planificació del món del motor. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Aquí també hi hem fet una apreciació vinculant-ho a la transició energètica, també necessària, i també de poder revisar la fiscalitat.

En tot cas, i en definitiva, votarem pràcticament a favor de tot i intentarem construir un consens de país per projectar l'esport català al lloc que es mereix en la nostra societat, que és un paper central i un paper transversal.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pau Ferran i Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades... Avui debatem una moció d'esport i, deixeu-m'ho dir d'entrada, malauradament en aquesta cambra em sembla que parlem poc d'esport, i és per això que Junts ha decidit presentar una mena de moció - programa electoral on hi acaba havent una mica de tot, un poti-poti de propostes. Tot i així, serem indulgents. I celebrem que es parli d'esport i valorem la intenció de posar damunt la taula un conjunt de mesures que, en la seva majoria, doncs, hi podrem votar a favor.

Ara, el que també hauria estat desitjable és que haguessin fet una mica més de crítica, senyors de Junts. Perquè vostès afirmen en la moció que Catalunya pateix un clar dèficit d'equipaments esportius, i, efectivament, tenim un dèficit d'equipaments esportius, i també reclamen que es destini com a mínim un u per cent del pressupost de la Generalitat a les polítiques esportives, i, evidentment, també hi

estem d'acord, però el que no podem fer..., i el que haurien de recordar és que vostès, quan han governat la Generalitat..., l'esport no era precisament una de les seves prioritats, vostès estaven més preocupats per altres coses. Però, en qualsevol cas, no es tracta de fer sang; mirarem endavant i, com ja hem anunciat, donarem suport a la immensa majoria de les propostes que avui ens presenten.

I, en aquest sentit, votarem favorablement..., i agraïm haver arribat a un acord perquè el pla de xoc per a la millora d'instal·lacions esportives pugui ser una realitat, perquè, com ja sol ser habitual –i després de més d'un any de govern aquí ja ens coneixem tots–, les propostes anunciades a bombo i plateret pel Govern del PSC no són res més que anuncis que després, malauradament, queden en res. Perquè des del Partit Popular considerem imprescindible que els municipis puguin disposar d'instal·lacions dignes, que quan plou no es facin goteres als pavellons i que la pràctica esportiva es pugui dur a terme amb normalitat i amb seguretat per a tothom, visqui on visqui..., es pugui accedir als equipaments esportius en condicions.

També volia fer una referència expressa a les bonificacions fiscals. I és que el nostre grup hem defensat reiteradament aquesta idea aquí al Parlament perquè funciona bé en comunitats autònomes governades pel Partit Popular, com la Comunitat Valenciana, com La Rioja. En aquests territoris es pot recuperar fins a un trenta per cent de la despesa esportiva a la declaració de la renda. I considerem que és una manera directa i justa d'ajudar totes aquelles persones que volen fer esport i no poden practicar-lo per manca de recursos. Gràcies a aquestes deduccions, moltes famílies no han de renunciar a que els seus fills practiquin esport i, alhora, es promogui l'activitat física i la salut entre els més joves. I creiem que aquest és el camí.

Igual com ho és aplicar un tipus d'IVA superreduït a la pràctica esportiva. Si realment ens creiem que l'esport és salut, i ho és, no té cap sentit que practicar-lo tingui una càrrega fiscal que desincentiva l'accés a moltíssima gent. Si l'esport aporta salut al conjunt de la població, la fiscalitat ha d'anar en coherència amb aquesta idea.

Ara bé, hi ha un punt concret on vostès no fallen mai, senyors de Junts, i és a l'hora de demanar, un cop més, que les seleccions catalanes puguin competir en l'àmbit internacional com si fossin un país independent. I jo els hi seré molt clar: de selecció

només n'hi ha una –només n'hi ha una–, i és la selecció espanyola. (*Alguns aplaudiments.*)

Però els hi diré una cosa, com a mínim vostès són coherents; no sé si són coherents més de vuit segons, però vostès són coherents. I em permetran preguntar: i vostès, senyors del PSC, què faran avui? Perquè vostès són capaços de votar avui a favor de que les seleccions catalanes competeixin com un país independent i aquest estiu tornar a posar pantalles gegants per veure en els seus municipis la selecció espanyola, ara pel mundial. Així són vostès, camaleònics i capaços de fer el que calgui per mantenir-se en el poder.

Tan camaleònics com que la primera proposta que va portar el senyor Illa al Parlament va ser que presentaria un pressupost en temps i forma. I el primer pressupost no es va presentar, i el del 2026 de moment ni està ni se l'espera. I sense pressupostos, senyors del PSC, vostès continuaran sense dotar els recursos necessaris per al sector esportiu, per als clubs, per a les federacions i per a la millora de les instal·lacions.

I per aquest motiu avui nosaltres donarem suport a aquesta moció, que conté mesures positives, però alhora constatem que el Govern no té com a prioritat l'esport per a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn per tal que els grups parlamentaris que no han presentat esmenes puguin fixar llur posició. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Señor consejero, señores diputados... Hoy Junts nos presenta una moción que engloba muchos puntos, puntos muy diferentes unos de otros; algunos son más técnicos que concretos, otros ya veremos que no tanto. Una moción que, efectivamente, trae alguna propuesta útil, sí, pero también muchas otras que están marcadas por sus obsesiones políticas, lo que provoca, bueno, pues que se desvíe este texto de su pretendida utilidad.

Primero de todo, no vamos a votar a favor de que el texto..., bueno, de lo que pretende el texto, ¿no?, utilizar el deporte como una herramienta de enfrentamiento nacional. Porque, señores, hablamos constantemente en la Comisión de Deportes de que el deporte es una herramienta de cohesión social; lo decimos todos, lo dicen todos los grupos, lo que pasa, que parece que en algunos se queda en un mero titular, y cuando llega la hora de ponerlo en práctica, pues, vemos todo lo contrario, porque a lo que se dedican es a dinamitar esa cohesión, a infiltrar su causa separatista y a utilizar el deporte como un nuevo campo de batalla nacional. Entonces, evidentemente, en ese punto a nosotros no nos van a encontrar.

Pueden ustedes seguir insistiendo todo lo que quieran en las selecciones catalanas, pero –esto lo saben– al final del día los deportistas lo que eligen es competir con su selección, que es la selección nacional, es la selección española. (*Alguns aplaudiments.*) Y, además, no lo hacen por chovinismo; a diferencia de ustedes, no lo hacen por una cuestión política, sino porque los deportistas lo que quieren es competir en el máximo nivel, quieren seguir haciendo lo que les gusta. Y lo que no les interesa de ninguna forma es entrar en sus juegos políticos.

En su moción atacan el deporte, por un lado, para convertirlo, como hemos dicho, en una herramienta de disgregación nacional, obligando a los deportistas a que tengan que elegir entre, bueno, a quién quieren más, si a papá o a mamá, a Cataluña o a España, como si fueran conceptos incompatibles.

Y, por otro lado, pretenden imponer la perspectiva de género y la feminización ideológica del deporte. Y ahí vemos otra gran contradicción: nos dicen querer fomentar el acceso de las mujeres en las prácticas deportivas, como si existiera alguna especie de barrera legal que no les permitiera acceder, al mismo tiempo que permiten alegremente que señores con peluca, que hombres que se identifican como mujeres, puedan participar en competiciones deportivas femeninas, desplazando a las mujeres que llevan años entrenando y esforzándose para alcanzar estos puestos de máximo nivel. (*Alguns aplaudiments.*)

Desde VOX estamos a favor de feminizar el deporte femenino, efectivamente, claro que sí, pero feminizarlo de verdad. Y esto se hace protegiendo esos espacios, garantizándoles seguridad y garantizando también la dignidad de todas las mujeres

en las competiciones deportivas, porque lo que quiere VOX es que el deporte femenino siga siendo femenino. (*Alguns aplaudiments.*)

Mientras masculinizan el deporte femenino, nos viene la izquierda sojas y lo que hace es criminalizar el deporte masculino. Nos dicen que promueve los roles de género, la masculinidad tóxica, conductas violentas y tantas tonterías ideológicas como nos tienen acostumbrados. Con sus mantras de género pretenden empujar a los hombres a que dejen de ser lo que quieren ser, a que se avergüencen de su identidad y renuncien a su naturaleza. (*Remor de veus.*) Pero ¿saben?, cada vez hay más jóvenes que han encontrado en el deporte, y concretamente en los gimnasios, una vía de escape, un espacio para la superación, un espacio para la disciplina y para la transformación personal.

Y como no podía ser de otra manera, pues, sale otra vez la izquierda estrógenos a atacarlos. Les llaman «*gym bros*», les llaman «*facha bros*», pretenden ridiculizarlos como si se tratara de grupúsculos ocultos de extrema derecha. Incluso *La Sexta* ha llegado a pagar reportajes enteros criminalizando a chavales que lo único que están haciendo es entrenar, es cuidarse, es cultivar la fuerza de su cuerpo, cultivar su carácter y cultivar también la fe. Y ahí, por supuesto, no nos van a encontrar a nosotros. Porque sí, desde VOX estamos con vosotros, chavales. Seguid entrenando (*alguns aplaudiments*), seguid defendiendo los valores de fuerza, de disciplina y de virilidad en este mundo en ruinas, porque vosotros sois el ejemplo estoico de cómo el deporte puede canalizar la energía de una generación y hacerlo, además, para el bien, lejos de sus vicios, lejos del nihilismo y lejos de la decadencia que nos plantea la izquierda *woke*.

Por eso desde VOX vamos a votar a favor de todas aquellas propuestas que sirvan de verdad al deporte, como es el caso de la ventanilla única para los clubes y los beneficios fiscales para quienes quieran practicar el deporte; el apoyo, por supuesto, a los deportes de motor –que tanta importancia tienen en Gerona–, a los clubes de natación –que estamos perdiendo unos cuantos– y a los auxiliares deportivos.

En todo lo que sea infiltración ideológica, separatista o de cualquier otro ámbito, desde luego a nosotros no nos van a encontrar, porque estamos para que el deporte

sea un sector importante en Cataluña y, por supuesto, que la Generalitat cumpla con sus obligaciones con los clubes y federaciones.

Muchas gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Diputat Tarradas..., ser trans no es ser un señor con peluca; lo que es ser trans hoy en día, por desgracia, es existir con valentía en un mundo que personas como ustedes, fascistas como ustedes, intentan negarle. Eso es ser trans hoy en día. *(Alguns aplaudiments.)*

Bé, gràcies, diputada Ortiz, per portar-nos aquesta moció, per donar-nos l'oportunitat de debatre sobre esports. Ho fem sovint a la Comissió d'Esports, i és veritat que aquí al Ple del Parlament, doncs, sembla que sigui una de les qüestions en les quals no hi han tantes interpel·lacions, per tant, no hi han tantes mocions. Coincidim que el país pateix un dèficit crònic d'instal·lacions, que el sector viu massa al límit i que són el teixit de clubs de base i els ajuntaments els que sostenen aquest dret a l'esport que tenen totes les persones amb uns recursos que sovint són insuficients.

Per nosaltres, des dels Comuns, parlar d'esports no és parlar només de competició o parlar d'elit, és parlar de salut pública, d'igualtat d'oportunitats, de cohesió comunitària, de feminisme, d'inclusió de les persones amb discapacitat, de salut mental dels joves. És, per tant, una política de primer nivell, no un complement. I per això celebrem que per fi tinguem una conselleria d'Esports al nostre país.

Per tant, dèiem, hi coincidim, fa falta molta infraestructura esportiva, i el pla de xoc per si sol no fa el pes si no va acompanyat d'un canvi de mirada i de finançament estable. També compartim la idea d'arribar fins a aquest u per cent que proposa Junts.

Però per nosaltres no és tant la clau quan, sinó on i també per a aquí. I, per tant, per nosaltres, primer els barris populars i els pobles que van curts d'oferta, primer l'esport de base i de salut abans que macroprojectes, aquí sempre ens hi trobaran.

I sempre amb criteris de transició ecològica, més avui que aprovarem, esperem, els pressupostos de carboni, perquè molts equipaments avui són inviables energèticament.

Ara bé..., sobre el pacte per als clubs de natació, estem d'acord amb el diagnòstic també, però bé, aquest pacte no pot ser només per a alguns clubs històrics ni només limitar-se a tapar forats, ha d'abastar tots els equipaments aquàtics de servei públic i ha d'anar lligat a rehabilitació energètica i a autoconsum, perquè les piscines també puguin seguir obertes, siguin sostenibles i no acabin traslladant-ho tot a quotes impossibles.

Hi ha un punt que hi discrepem obertament, que és la deducció del quinze per cent de les quotes esportives a l'IRPF. Nosaltres proposem un altre camí: en lloc de deduccions fiscals, doncs, parlem de tarifació social, de gratuïtat —n'hem parlat a la comissió, també, en compareixences—, quotes molt reduïdes per a infants i joves de famílies vulnerables, suport directe als clubs i als ajuntaments perquè no hagin d'apujar preus únicament i exclusivament per sobreviure.

Passa el mateix amb l'IVA. Volem abaratir l'accés a l'esport, sí, però una rebaixa genèrica acaba ajudant igual una gran cadena privada que un club de barri. I si parlem d'IVA reduït, doncs, hauria de ser amb condicions més clares, preus assequibles, revisió en l'esport de base, treball digne i inclusió.

Coincidim sobre la finestra única. La paperassa ofega moltes entitats que viuen del voluntariat. Simplificar és imprescindible, però no n'hi ha prou amb el portal web; acompanyament, formació, suport tècnic, també pensant, sobretot, en les entitats petites i en el món rural i tenint els ajuntaments sempre com els aliats naturals.

El programa d'auxiliars esportius va en la bona direcció també, però, perquè no quedi només en un eslògan, necessitem també que hi hagi des de la conselleria un finançament estable, la coordinació amb serveis socials, educació i salut mental i, sobretot, un reconeixement professional real, sense fals voluntariat.

En clau feminista, hi coincidim. Calen més dones als òrgans de decisió i cal aturar l'abandonament esportiu a l'etapa universitària que es dona sobretot entre noies, però això vol dir objectius concrets de paritat i protocols contra el sexisme.

I en l'àmbit nacional també ens hi troben. El català ha de ser la llengua natural de l'esport del país, i les seleccions catalanes han de poder competir internacionalment. L'esport també és identitat i també és democràcia.

On discrepem és en els esports de motor. No els demonitzem, sabem el que representen i el talent que tenim al nostre país, però estem en una situació d'emergència climàtica i la nostra prioritat seria oferir espais segurs i regulats, sí, hi estem d'acord, però evitant una nova onada de circuits i de macroinstal·lacions que xoquin amb els compromisos climàtics, amb la salut i amb el descans dels territoris.

En definitiva, gràcies per la moció i per les propostes. Hi ha punts on ens hi trobaran –el dèficit d'equipaments, l'esport de base, la llengua, el lideratge de les dones, la lluita contra l'abandonament esportiu, suport a equipaments aquàtics, simplificació administrativa i inclusió–; altres que no podem compartir –com les deduccions generals en l'IRPF, la baixada d'IVA sense condicions, el pla de xoc per a tothom sense prioritats i una mirada als esports de motor que entenem que ignora el repte climàtic.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

S'ha de tenir la cara de ciment armat, diputat de VOX, per venir aquí a dir que som l'esquerra la que estem en contra de l'esport. I, a més, tenint en compte, per exemple..., Rukeli, boxejador. Sap qui és o no? Boxejador gitano, que havia guanyat un campionat i que el van treure d'això, el van portar a un camp de concentració i el volien fer jugar com si fos regi. I va agafar, es va tenyir de ros, es va omplir de farina i va donar aquella batalla. Després se'l van carregar. Què tal?

Podem parlar de futbol. Aquí, en aquest país, tenim diversos equips, però tenim un equip que és el Futbol Club Barcelona, del qual el seu president va ser afusellat també pel franquisme, Josep Sunyol.

Diu: «Ah, l'esquerra, no?, que deixaria que els homes juguessin...» Bé, no és ben bé així. De fet, és Benito Mussolini qui a les Calciatrici, un equip de dones que es negaven a ser el que a vostès els hi agradaria, que són dones tancades, tenint fills i resant perquè en alguna altra vida –perquè mai és en la terrenal– poguessin tenir una miqueta de llibertat..., els hi va prohibir que juguessin a futbol. Això, i va intentar també prohibir els macarrons, vull dir que aquesta és la *gran duresa* que tenen els vostres règims, al final, que és que han de fer les coses a sang i foc, perquè les coses més maques de la història no se pot... O, si no, podem parlar també de Brasil, Corinthians, amb el seu jugador Sócrates, que també va desafiar una dictadura. I així una vegada i una altra.

Intentar vendre aquesta història de que l'esquerra seria una cosa –què ha dit?, esquerra soja, per l'amor de Déu–..., que seria una cosa tova i que vostès juguen a una cosa com un pseudoestoïcisme, jo crec que està ja una mica gastat. Demanin als seus *think tanks* que els hi actualitzin una mica els discursos perquè... Tornem-hi. Jo crec que estaria bé que es miressin *Una història del Bronx*, on molt tranquil·lament s'explica que *quien es el tipo duro* és el treballador i no els «matons» de pa sucats amb oli.

Dit això, em sembla que és una molt bona moció de Junts, la veritat. Nosaltres agraïm moltíssim com s'ha plantejat. Per desgràcia, de les forces més reaccionàries..., l'esport base és de summa importància, perquè sobretot obre un espai –lo que Pasolini deia– al regne de la llibertat humana a l'aire lliure. Creiem que és de summa importància, per tant, que sigui un dret i es pugui exercir per part del conjunt de la societat, per part del conjunt especialment de la canalla.

I, per tant, creiem que és molt positiva una moció que posa precisament al centre aquest accés, que hi hagi bons equipaments, perquè molta gent hem viscut a ciutats..., aquelles ciutats que moltes vegades se'ls hi diu «ciutat dormitori», on molts equipaments molt bàsics, que es troben en realitat a altres ciutats molt més petites del país, no existeixen. Sense anar més lluny, Sant Boi de Llobregat va estar molts anys sense tenir una piscina municipal en condicions. Per tant, és important que existeixin aquests equipaments, perquè, com diuen, formen part del dret a la salut,

però també formen part del dret a l'oci, a un oci que no sempre s'hagi de veure mercantilitzat.

En aquest sentit, nosaltres votarem a favor de tots els punts exceptuant les rebaixes impositives. Per què? Doncs perquè no podem obviar el fet de que, de la mateixa manera que creiem que és important l'accés a l'esport base per part de tothom, vivim en una societat de classes. Tant és així que, de la meitat de la recaptació de l'impost de la taxa turística a Barcelona, n'hi ha una gran part que encara va al club de pàdel, la qual cosa no ens semblaria que formi part de l'esport, diguem-ne, que pot practicar gran part, doncs, no ho sé, de la «xavalada», per exemple, que pot estar a la Prosperitat. Per tant, creiem que les rebaixes impositives haurien de tenir criteris de renda i que es poden fer d'una altra manera.

Tanmateix, tota la resta de punts creiem que són molt positius. Creiem que s'ha de posar l'accent en aquestes qüestions. I, de fet, ens agradaria trobar-nos més amb vosaltres en aquesta part que es pot compartir, que és la idea de que hi hagi una sèrie de drets que siguin universals per al conjunt de la ciutadania.

I poc més a dir, perquè és una mica difícil, quan s'escolten tantes «tonteries», poder intervenir amb normalitat en aquest plenari.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Sí; permetin-me que dediqui els primers segons de la meva intervenció a respondre al diputat Pellicer, que m'han comentat que s'ha referit a mi com la «marquesa de Ripoll». De marquesa, res: la pagesa, la pagesa de Ripoll; la pagesa de Ripoll que ha fet trontollar el Parlament de Catalunya. (*Remor de veus.*) I això és el que els treu de polleguera, que la presidenta d'Aliança Catalana sigui una dona i, a més a més, d'origen humil, no de casa bona, com la majoria de vostès. (*Persisteix la remor de veus.*) Doncs si els hi pica, gratin-se.

El president

Silenci, si us plau... Continuí, diputada.

Sílvia Orriols Serra

I, ara sí, sobre la moció en l'àmbit esportiu. Més de tres dècades amb la clau de la caixa, els despatxos i les competències plenes en esport, i ara venen aquí a descobrir-nos que el sector esportiu agonitza? Arriben amb més retard que l'R3.

Reclamen al Govern socialista que inverteixi l'u del pressupost de la Generalitat en l'esport. Que ho van fer, vostès, mentre governaven? No. Catalunya mai no ha superat el 0,3 per cent del pressupost dedicat a l'esport, malgrat representar el 2,3 per cent del PIB nacional. L'any 2010, el pressupost real era de 160 milions d'euros; el 2024 s'havia encongit fins als 95 milions. Només tenint en compte l'increment de l'IPC, avui el pressupost esportiu hauria de ser de, mínim, 200 milions d'euros.

A la Comissió d'Esports vostès van presentar una moció per fer un nou pavelló a Cervera. No dubtem, eh?, que sigui necessari, però, saben quina posició ocupa Cervera en pavellons per habitant de totes les capitals de comarca de Catalunya? La divuitena. Cervera té un pavelló per cada 4.700 habitants. Saben quina posició ocupa Figueres en aquest rànquing? La quaranta-tresena, és la ciutat amb menys pavellons per habitant de Catalunya: un pavelló per cada 25.000 habitants. És a dir, haurien de construir vuit pavellons per situar-se al mateix nivell que Cervera.

I quan Aliança Catalana va proposar a la Comissió d'Esports escoltar una entitat figuerenca per exposar la situació esportiva de la ciutat i revestir així de contingut la necessitat de construir-hi un pavelló nou, Junts per Catalunya, què va fer? Votar-hi en contra, votar en contra de la compareixença. Potser perquè els sabia greu que els haguéssim avançat en la defensa dels interessos figuerencs, malgrat que vostès n'ostenten la batllia? Però és que això funciona així: si no fan els deures ve Aliança Catalana i posa fil a l'agulla. (*Remor de veus.*) Vergonyosa, la seva actitud en aquest afer, com en tants d'altres, prioritizant interessos de partit per davant de les necessitats dels ciutadans.

Reclamen que el català sigui d'ús prioritari a tot arreu: competicions, esdeveniments, canals de comunicació, programes de suport a clubs i federacions. Compartim plenament aquesta voluntat, tot i que esperem que aquesta defensa de la llengua sigui més efectiva que la que han protagonitzat a escoles, a carrers i a mitjans de

comunicació mentre governaven. No voldríem que el català perillés ara també als vestidors i a les pistes.

Fa anys que presumeixen de tenir collat el Govern de Madrid, tot i que el collar em temo que el duen vostès, que es van vendre a canvi de tenir grup propi a Madrid. Si són vostès els qui duen la corretja i no al revés, demostrin-nos-ho. A on són les seleccions catalanes que reclamen en aquesta moció? Per què no les pacten directament amb el senyor Sánchez, ara que sembla que tornen a reiniciar el festeig? No és una prioritat per al seu grup? És una d'aquelles estructures d'estat que ens van prometre. Ara que acusen el Govern del PSOE d'incompliments, farien bé de mirar-se al mirall.

En el punt 9 proposen la creació d'un nou programa d'auxiliars esportius amb perfils, protocols, formació, coordinació amb salut i serveis socials, finançament públic i reconeixement institucional. O sigui, proposen la creació d'un cos nou subvencionat amb diner públic. Volen substituir els milers de voluntaris que nodreixen les entitats esportives del país per càrrecs, estructures i despesa. Han de recol·locar excàrrecs i militants? En comptes de crear noves guinguetes, farien bé de defensar els milers de voluntaris qualificats, entrenadors, delegats, tècnics i preparadors físics que treballen amb sous irrisoris o directament de forma altruista i que són perseguits per Hisenda i tractats com a delinqüents per cobrar cent o dos-cents euros mensuals. El que cal no és generar més estructures que xuclin diner públic, sinó protegir fiscalment i jurídicament el teixit esportiu del país.

Votarem a favor de les propostes que incorporen millores per al sector, perquè, a diferència d'altres, nosaltres sí que prioritzem i fem costat al país. Properament a la Comissió d'Esports es debatrà una proposta presentada per Aliança instant el Govern a crear una llei de mecenatge com Catalunya mereix. Què farà Junts? Hi votarà a favor per beneficiar els milers de clubs, famílies i esportistes catalans o hi votarà en contra i es negarà a debatre, com va fer amb la compareixença de l'entitat figuerenca que vam sol·licitar per justificar la necessitat d'un nou pavelló a Figueres? Per què seuen aquí, vostès? Per engruixir les seves sigles o per millorar la vida dels catalans i de Catalunya? Aclareixin-nos-ho perquè l'electorat en pugui prendre nota.

El president

Finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Mateo Sellas.

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, president. Consellers, diputats, diputades, públic que ens escolta... Avui estem aquí per parlar de la moció que ens ha presentat el Grup de Junts per Catalunya sobre el sector esportiu al país. I ja els hi avancem que votarem a favor de cinc punts: el del català, el de la Federació Catalana de Futbol, el de la reducció de l'IVA i el subpunt referent a l'esport femení. Malauradament, hi han set punts en què ens hi abstindrem i quatre en què hi votarem en contra.

I els motius d'aquesta... *(Veus de fons.)* Perdó? No. *(L'oradorriu. Rialles.)* Continuo, president. I el motiu pel qual no donarem suport a aquests punts que he comentat...

El president

Li demano disculpes. Però, diguem-ne, els refredats estan fent «mella» a la Mesa *(rialles)*, i concretament en aquesta presidència. Disculpi.

Guillem Mateo Sellas

Ja sap, president, que compta amb tot el meu respecte i afecte. No passa res. *(Rialles.)*

El president

L'hi agraeixo. Pot continuar.

Guillem Mateo Sellas

Doncs, com anava dient, no donarem suport a aquesta sèrie de punts per tres motius diferents. Un dels motius és perquè alguns punts ja estan sobrepassats, superats i són sobrers perquè l'acció del Govern ja els està executant. En un altre punt..., doncs no podem donar suport a aquests punts perquè confrontem models de país, confrontem model de sector esportiu, i, per tant, quan hi ha models diametralment oposats, no hi ha lloc per a l'entesa ni el punt de trobada; per tant, com els hi dic, hi votarem en contra. I, finalment, en el gruix dels punts en què votarem en contra, també..., és perquè sincerament els hi diem: són inassumibles en el curt i el mitjà termini. No sé si és perquè estem als volts de Nadal i s'han inspirat en fer una carta

als Reis, però no són assumibles, i vostès ho saben, a més a més. I, a més a més, han tingut deu anys per poder-los iniciar, han tingut deu anys per poder-los preparar, i ni tan sols els havien plantejat, ni tan sols els havien posat blanc sobre negre.

I com ho confrontem, això? Doncs ho confrontem amb el Govern de la Generalitat, que ha creat per primer cop a la història la conselleria d'Esports, amb el conseller Berni Álvarez i el seu equip al capdavant, i que ha suposat una sacsejada en positiu per al país i per a l'esport com mai havia estat abans en aquest país. I ara podria gastar el temps que em queda en fer un llistat i enumerar totes les mesures que s'han impulsa, però no, només els n'hi remarcaré una, que no és que sigui la més important, però sí que és molt rellevant, que és el pla de xoc en equipaments i infraestructures esportives, amb un volum total, directe i indirecte, de més de 300 milions d'euros. Si això no és notori i rellevant, ja m'explicaran què ho és. *(Aplaudiments.)*

I en aquest sentit voldria dir-los que hi ha una frase que a mi m'ha dit moltes vegades el conseller Espadaler, que és que una bona oposició ajuda a fer un bon govern – una bona oposició ajuda a fer un bon govern. I, malauradament, estan molt lluny d'aquesta situació de bona oposició. *(Remor de veus.)* Però no tan sols això, també estan molt allunyats d'aquell catalanisme pragmàtic, d'aquell catalanisme propositiu que durant dècades van encarnar i va fer avançar aquest país tant des del Govern com des de l'oposició. Ja no hi són, aquí. Estan molt entretinguts amb trobar-se, amb saber on estan. Es miren molt sovint el seu melic, s'emmirallen molt en vostès mateixos i no aixequen el cap per veure què passa al seu voltant. Bé, sí, ho fan de tant en tant, i només miren de reüll la senyora Orriols, i tampoc suma molt, això ja els hi dic. *(Aplaudiments.)*

I ara, per destensar una mica aquesta intervenció, em permetran una petita llicència, que és que, quan penso en vostès i en aquesta moció que han presentat, em ve a la memòria una cançó de Sopa de Cabra –sí, ja tenim alguna edat, els que aquí parlem avui–, concretament la cançó «Mai trobaràs». I la frase és la següent: «Què hi farem si aquest Govern no havia previst la seva crisi.» *(Aplaudiments.)*

Però tranquils, no es preocupin, no pateixin, perquè sincerament crec que ni Catalunya ni aquest Govern els estem esperant. Perquè aquest Govern està

treballant des del primer dia incansablement, amb decisió, amb fermesa, per transformar Catalunya, per transformar Catalunya socialment i econòmicament. Perquè el que interessa, l'únic objectiu que té aquest Govern no és cap altre que el de millorar la vida de tots i cadascun dels ciutadans d'aquest país. Aquest és realment l'objectiu d'aquest Govern.

I, per ja anar acabant i centrant la pilota –mai millor dit–, jo crec que des de la conselleria d'Esports s'està treballant intensament perquè l'esport català torni a ser conegut, torni a ser reconegut, torni a ser admirat, però sobretot sobretot sobretot perquè l'esport català torni a ser estimat, aquí, arreu i per tothom.

Moltes gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, em sumo als comentaris, no?, que certs diputats han dirigit a l'extrema dreta, perquè la veritat és que una vegada que tenim l'oportunitat de parlar d'esports en aquest Parlament de Catalunya, que ja costa prou, crec que perdre una oportunitat d'aquesta manera, fent política barata i populista..., crec que ara no era el moment i no toca. Per tant, lamentem que hàgim perdut l'oportunitat una vegada més, i crec que era de rebut avui parlar dels esports. *(Alguns aplaudiments.)*

En tot cas, agraïm la voluntat d'acord i de consens que han tingut la resta dels grups parlamentaris. De les onze esmenes que ens han presentat n'hem aprovat cinc i n'hem transaccionat una. I les esmenes que hem acceptat milloren i fins i tot amplien el text.

Lamentem, però, que el Partit Socialistes no hagi presentat ni ha sumat cap esmena. I això no ens porta a cap altra cosa que a constatar que el Departament d'Esports s'ha quedat en un simple titular. Pensàvem que el sector esportiu tindria un impuls, i un any i mig més tard veiem que això no està passant. Fa massa temps que van a remolc; diria més, van contra direcció, no escolten el sector esportiu. L'esport s'ha

reivindicat i ha parlat clar: recursos, equipaments, bonificacions fiscals i menys burocràcia. I què faran avui? Posicionar-se justament en contra de tot el que ha demanat el sector.

Pla de xoc d'infraestructures. Està molt bé i hi estem d'acord, però és que el país necessita nous equipaments. Com podem afrontar la Catalunya dels 10 milions si avui ja no podem tan sols abordar la Catalunya dels 8 milions?

I seleccions. Som nosaltres on sempre hem estat, defensant les seleccions catalanes sense matisos. En canvi, avui què fan? Cada dia ens canvien el vot. Un dia hi estan a favor, un altre dia s'hi oposen i avui ni tan sols es mullen.

Però en política, com en l'esport, cal complir; a mitges no és complir, i al PSC d'això últimament en saben molt.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions de la moció debatuda aquesta tarda. Com bé saben, el text de la moció que sotmetem a votació incorpora les esmenes i les esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Comencem votant..., o votarem, en definitiva, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sector esportiu.

I comencem votant el punt primer.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 53 vots en contra i cap abstenció.

Votem de manera conjunta els punts 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 80 vots a favor, 42 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem a continuació el punt 4 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 25 vots en contra i 42 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 5 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 62 vots a favor, 52 vots en contra i 19 abstencions.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, 6 vots en contra i 42 abstencions.

A continuació votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, 2 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, 12 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 10 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 14 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 11 vots en contra i 58 abstencions.

Votem el punt 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 25 vots en contra i 42 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap vot en contra i 10 abstencions.

Sí; el senyor Garriga Doménech demana la paraula. Per què demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

Perdoni, president. Simplement per manifestar, i que consti en acta, que per un error del portaveu al punt 12 volíem votar a favor i hem votat en contra.

Gràcies.

El president

Que en quedi constància en el diari de sessions.

Pressupostos de carboni per al període 2026-2030 (continuació)

259-00001/15

Reprenem el debat sobre els pressupostos de carboni per al període 2026-2030.

A continuació, procedirem a la presentació i al posicionament sobre les propostes de resolució subsegüents al debat sobre els pressupostos de carboni per al període 2026-2030. Per a la defensa de les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris i per expressar el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem

l'ordre de presentació al registre, tal com va acordar la Mesa. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de cinc minuts per a cada grup parlamentari.

Té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Consejeros, diputados... Señora Paneque, vaya papelón el de hoy, ¿verdad? Vaya papelón... Es curioso cómo nos hemos encontrado en la situación que tenemos hoy, porque nadie entiende que con la que está cayendo en Cataluña, que realmente estamos en una situación dramática..., hay más inseguridad, más delincuencia, más inmigración ilegal, más listas de espera, cuatro mil personas fallecen cada año esperando la ayuda a la dependencia, y además, tenemos más paro –un gran ejemplo hoy, que acaba de anunciar cárnica Jorge que manda a trescientas familias al paro por la grave crisis de la peste porcina en Cataluña.

Y, ante eso, el Govern, ¿qué hace? ¿Buscar una solución para eso? ¿O irse de ruta *hippie flower* por México? Esa es la situación que tenemos. Y en vez de venir aquí al Parlament a buscar una solución a esa crisis, aquí estamos hablando de descarbonizar Cataluña. ¿De verdad se lo creen?

Lo expliqué en la intervención de ayer, pero lo vuelvo a explicar: nadie entiende cómo somos el 0,07 por ciento del carbono mundial y aquí parece que queremos poner muros al aire, muros al mundo. Eso es lo que pretendemos. Claro, esto no lo entiende nadie, porque la gente de a pie no lo entiende. Lo deben entender los grandes delegados de la Generalitat, los grandes chiringuitos *ad hoc*. Efectivamente, lo que viene a ser aquello que decía alguno de la *menjadora*, ¿no?, señora Paneque... Usted sí que lo entiende, pero la gente de verdad no lo entiende.

Lo que sí que entienden es su fanatismo climático. Eso sí que cuesta vidas y eso sí que cuesta graves consecuencias a nuestra economía. Un fanatismo climático que está basado principalmente en la agenda 2030, en el pacto verde europeo y el mal llamado «acuerdo de París». Una agenda 2030, un acuerdo de París y un pacto verde europeo que lo han unido todo, lo han centralizado todo y la Generalitat, como no puede ser otra manera, ha creado un chiringuito *ad hoc*, que le llaman así, como

Comité de Expertos del Cambio Climático, o de supuestos expertos. Y, claro, este comité lo que ha hecho es hacer un informe. Un informe en el que no tienen datos – y lo admite el propio informe–, un informe sin rigor, sin fiabilidad, sin poder contrastar los datos a aplicar para poder aplicar esas políticas que hoy nos llevan aquí. Pero les da igual, van a tirar por la vía del medio. Un informe que lo que hace es que ataca de manera frontal a la economía catalana: a nuestra industria, a nuestro sector primario y a todos los sectores que afectan a nuestra economía, pero especialmente y gravemente a tres sectores: al de la energía, al de la industria y al del transporte.

¿Y cómo? Pues quieren reducir una cantidad de emisiones estratosférica, que no saben ni cómo ni cuándo ni por qué. Pero ellos lo quieren aplicar.

¿Qué quieren hacer? En la energía, reducir un noventa y uno por ciento. ¿Y cómo pretenden hacer eso? Pues, fíjense, sustituir el gas y el diésel por renovables. Y un tema que para mí..., me duele y es fundamental: el decrecimiento del turismo. Es decir, una economía que supone más del doce por ciento del PIB en Cataluña y más del veinticinco por ciento del PIB en Tarragona, dicen que no pasa nada, que la gente se vaya al paro, que no hay ningún tipo de consecuencia. De hecho, alguno decía que incluso en los años ochenta ya había un problema como este y que no pasaba nada, que la gente se buscaba la vida.

Pero, por si fuera poco, se van a la cuestión de la industria. Esa industria cada vez es menos competitiva, menos productiva y que está aplicando precisamente esas políticas «ecolojetas», y que, evidentemente, nos adelantan por la derecha China y por la izquierda Estados Unidos, y dicen lo siguiente: que es que pretenden nada más y nada menos –escuchad, porque esto es de traca– reducir la demanda global de productos; es decir, que aquellas fábricas y aquella industria que produce economía en nuestra tierra, que no pasa nada, que lo que haremos es lo siguiente: importar de Marruecos, importar de China o importar de Argelia. Total, si ya lo estamos haciendo. Eso es lo que quieren hacer. Y, por supuesto, aumentar las renovables. ¿Qué vamos a hacer? ¿Vamos a llevar a esos trabajadores que ustedes van a enviar a la calle a China, a Marruecos o a Argelia? ¿Eso es lo que ustedes quieren? ¡Claro que sí, hombre! Esto es lo que no explican.

Y, por último, el transporte. Que, por cierto, lo que quieren es electrificar el vehículo; es decir, a esas familias que les cuesta llegar a final de mes, que no se pueden ir de vacaciones, que se gasten 70, 80 o 90.000 euros en un coche eléctrico. Esto es lo que propone la CUP y la bancada de la izquierda. Y además te dicen que hay que potenciar el transporte ferroviario. Señores, ¿ustedes han pisado algún tren de Renfe en Cataluña? ¿Ustedes han ido en tren, en transporte público? ¿De verdad? ¿De verdad se lo creen? ¿De verdad se creen que un español, un catalán, puede coger el tren y llegar pronto, y llegar a tiempo al trabajo?

Y, por último, que esto es lo mejor de todo –y acabo, señor presidente–: disminuir los vuelos en favor del tren. Y yo me pregunto: ¿qué vuelos? ¿Los del señor Illa para ir a México, los del señor Duch o del señor Sàmper, que solo hacen que, con el dinero público, pasearse por toda Europa y por todo el mundo? ¿Esos vuelos quieren reducir?

Miren, señores diputados de la bancada de la izquierda y de toda la patulea que están hoy ante nosotros, el único punto que nosotros vamos a aprobar es la reprobación de estos presupuestos, porque ante su mala economía, ante su destrucción de empleo, ante su destrucción de industria, ante su destrucción del turismo, la alternativa y la verdad llevará a VOX a todos los confines de la tierra.

El president

Els prego als diputats i diputades que hi ha un concepte, que és un concepte que era extraordinàriament rellevant quan es va aprovar el primer Reglament d'aquest Parlament, primer l'any 32 i després l'any 80, que era el decòrum. El decòrum vol dir dur a terme l'activitat parlamentària d'acord amb la responsabilitat altíssima que tenim. Hi ha determinades expressions, determinats adjectius, que simplement són inadequats d'acord amb el decòrum. I faig aquesta reflexió adreçada a tothom, però en aquest cas concret vostè ha utilitzat una expressió que sap perfectament que no és pròpia en una cambra parlamentària, que és titllar el conjunt de diputats de patuleia. D'acord?

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Catalunya ha de prosperar industrialment en un món que canvia a gran velocitat. Un primer món que ha fet de les regulacions i reglamentacions el pa nostre de cada dia, sense, sovint, valorar les afectacions que aquests marcs legals i fiscals tenen sobre la competitivitat o la capacitat de generar riquesa. No podem contribuir a la lluita real per la sostenibilitat ambiental del planeta si les regulacions estrictes i l'alarmisme que prediquen acaben provocant, per excés de zel, la deslocalització del teixit industrial cap a països o continents sense consciència climàtica.

Hem presentat una proposta de resolució que pretén modificar les polítiques verdes punitives actuals amb l'eliminació de l'impost del CO₂ i els impostos sobre activitats i instal·lacions que es considera que incideixen en el medi ambient, perquè creiem que, en comptes de penalitzar, cal incentivar la inversió de particulars i empreses en sistemes i eines que permetin la reducció d'emissions.

Així mateix, proposem allargar la vida útil de les centrals nuclears catalanes, una font d'energia estable, previsible, barata i segura, que s'ha evidenciat imprescindible per reprendre el servei després d'apagades generals com la que vam patir i també necessària per encaminar-nos cap a la sobirania energètica que tant ens cal com a país. Hem de tractar aquest tema amb serenor i realisme. El tancament de les nuclears encarirà el preu de l'energia, generarà una major dependència del gas – això és, de països estrangers – i endarrerirà la transició verda perquè haurem de substituir energia nuclear, que amb prou feines emet CO₂, per energia fòssil, que en genera a dojo. Sense haver desplegat del tot les renovables i sense disposar de capacitat d'emmagatzematge real, no podem renunciar a l'energia nuclear. Seria un suïcidi.

Finalment, exigim un major control als productes importats per empreses de capital estranger, de tal manera que estiguin obligats a acreditar que han passat les mateixes auditories ambientals que s'exigeixen a les empreses catalanes. No tolerarem cap tipus de competència deslleial que pugui ocasionar greuges o pèrdues al nostre sector industrial i que acabi desplaçant la producció i les emissions a tercers països. Deslocalitzar la contaminació no és reduir-la. De fet, és incrementar-la si el trasllat de l'activitat s'efectua a zones exemptes de regulacions mediambientals. No

té cap sentit exigir excel·lència ambiental a la nostra indústria i alhora permetre l'entrada massiva de productes que no compleixen cap criteri dels aprovats aquí.

Tenim un govern que ha renunciat a l'exclusivitat vehicular del català a les aules, convertint en fet diferencial la tributació verda. Preferim que el tret singular del nostre poble continuï sent la llengua, no l'afany recaptatori d'aquest Govern. Quan un impost mediambiental acaba penalitzant activitats que no tenen alternativa tecnològica viable, es converteix en un llast i deixa de ser un instrument eficaç cap a la transició verda. Quan un impost contra les emissions s'aplica amb rigidesa, sense contextualitzar, sense individualitzar, no s'està protegint el medi. S'està castigant la competitivitat empresarial.

Les empreses catalanes han fet un esforç ingent per dotar-se d'eines que els permetin millorar l'eficiència energètica de les seves instal·lacions i de les seves produccions. Però aquestes inversions no s'amortitzen d'un dia per l'altre. Necessiten temps, espai, estabilitat, un vot de confiança. La fiscalitat no pot convertir-se en una càrrega inassumible ni en el fre queaturi la seva capacitat de créixer, exportar i crear nous llocs de feina. Catalunya no pot ser competitiva amb una fiscalitat que sobrepassa, i de molt, la dels seus competidors directes. Cada euro que una empresa destina al compliment normatiu és un euro que no pot invertir en innovació, digitalització o internacionalització. Cal certa flexibilitat i proporcionalitat per evitar que les nostres empreses desisteixin i deslocalitzin la producció.

És per això que els demanem que trenquin amb aquest absurd cordó sanitari i emetin vot favorable a la nostra proposta de resolució.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Gràcies, molt honorable president del Parlament. Honorables consellers, consellera Paneque... Avui defensem una proposta de resolució que és una defensa del sentit comú, del progrés real i de l'economia productiva de Catalunya. Nosaltres, el Partit

Popular, fem política útil: participem en els debats, proposem millores per a les nostres pimes, per als treballadors catalans en general.

Aquesta proposta està treballada absolutament colze a colze amb els sectors implicats, amb tots els sectors implicats. Des del Partit Popular, per tant, ho diem clar: la descarbonització és un objectiu compartit, però el que no pot ser és que es converteixi en un nou obstacle per a les petites i mitjanes empreses catalanes. Catalunya necessita créixer, necessita estabilitat i necessita competitivitat. I per això aquesta proposta de resolució és imprescindible, perquè posa ordre, coherència i responsabilitat en un debat que massa vegades s'ha fet des d'un ecologisme ideologitzat, desconnectat de la realitat de qui aixeca la persiana cada matí.

Des del Partit Popular, sempre hem defensat que la lluita contra el canvi climàtic no es pot fer a costa de carregar noves obligacions, nous tràmits i nous costos sobre les pimes, que representen en aquests moments un noranta-nou per cent de l'economia catalana. I, per tant, ho diem amb claredat: sí, volem descarbonitzar. Ho volem, però fem-ho i fem-ho bé. Perquè el que està passant avui en dia és absurd: legislem, regulem i imposen noves exigències sense que l'Administració hi posi els recursos.

El primer punt de la proposta de resolució que hem presentat des del Grup Parlamentari Popular és clar: més finançament i més suport real per a les empreses. I ja els hi agraïm, des del Grup Popular, que el Partit Socialista, que el Govern de Catalunya, tingui a bé acceptar aquesta proposta del Partit Popular. No més anuncis, no més notes de premsa, no més promeses buides. Sí al suport real a les nostres pimes. Les empreses no necessiten que els hi expliquem que l'estalvi energètic és bo. Això ja ho saben. Necessiten eines per poder invertir, necessiten subvencions, necessiten crèdits tous, necessiten ajudes a fons perdut, programes de modernització. Cada euro –que es deia abans– invertit en eficiència energètica és un euro invertit en competitivitat i en ocupació.

El segon punt de la nostra proposta de resolució és una reivindicació històrica del Partit Popular: reduir burocràcia, sense por, sense matisos, sense excuses. Avui a Catalunya, una empresa que vol apostar per l'energia solar, per optimitzar consums, per fer una auditoria energètica o per adaptar-se a un nou reglament, es troba amb

un mur administratiu. I mentre altres comunitats autònomes són molt més àgils que nosaltres, aquí l'empresa queda atrapada en expedients eterns. Per això exigim eliminar tràmits redundants, reduir terminis i oferir formació i suport tècnic, també, per calcular la petjada de carboni i complir amb la normativa.

I el tercer punt, i molt important també, des del Partit Popular demanem el més clar, el més coherent: renunciar a nous impostos climàtics que castiguen l'activitat econòmica. De debò algú creu que, per exemple, per lluitar contra el canvi climàtic cal fer més difícil encara la vida de les empreses? Convertir Catalunya en un territori amb desavantatge competitiu respecte a Madrid, respecte a Aragó o respecte a València? Continuar perdent inversions, continuar perdent indústria? Els impostos ambientals que ja existeixen han de servir per ajudar les empreses a adaptar-se, no per continuar alimentant estructures polítiques o projectes ideològics.

Des del Partit Popular, defensem una fiscalitat moderada, competitiva i orientada al creixement. Volem una Catalunya, senyora consellera, amb menys emissions, sí, però també una Catalunya amb més empreses, amb més llocs de treball i amb més oportunitats. I això només es pot aconseguir amb polítiques útils, no amb discursos buits. Al Partit Popular defensem una descarbonització possible, una transició ecològica assumible i, sobretot, un model econòmic que creixi. I sobretot, com deia, defensem les petites i mitjanes empreses, que són les que generen ocupació i les que fan créixer Catalunya sense eslògans ni soroll, sinó amb treball i amb esforç diari.

Per tot això, demanem el suport de tots els grups parlamentaris a la proposta de resolució feta des del Partit Popular en tot el teixit productiu, en tot el sector econòmic català.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn del Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president, i bona tarda de nou a tothom. Bé, jo no voldria fer cofoisme per començar, però el que cal que ens diguem és que avui aquest Parlament tanca un debat que, a més de ser un ple monogràfic, crec que podem dir que és fundacional, perquè del que parlem és d'allò que determinarà el que serà la viabilitat climàtica, econòmica i social de Catalunya per a les properes dècades. I avui ho parlem des d'una perspectiva –ho haig d'admetre– nova, des de la que era abans de començar el Ple, i és la d'un acord ampli entre PSC, Esquerra Republicana i Comuns per convertir els pressupostos de carboni en un límit legal d'emissions que sigui vinculant i que sigui exigible.

I avui vull començar reconeixent de nou el treball profund, rigorós i valent del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic. Sense la seva anàlisi de trajectòries, de sostres sectorials i del pressupost global compatible amb el 2050, aquest pas que fem avui simplement no seria possible. El seu document, el del comitè d'experts, és la base científica imprescindible perquè la política pugui actuar amb responsabilitat. I avui ho fem.

La transacció que hem registrat i que forma part de l'acord que hem assolit les tres forces, marca un canvi estructural, perquè insta el Govern a aprovar durant el tercer trimestre del 2026 el pressupost de carboni del quinquenni 31-35, així com el valor per al 2040 i el pressupost global per al 2050. És a dir, no només fixem un objectiu, sinó un calendari que sigui clar i verificable.

I, en aquest sentit, vull ser honest. Les propostes inicials dels Comuns anaven més enllà d'això. Plantejaven, per exemple, un annex climàtic als pressupostos generals, més concreció sobre el rol del comitè d'experts i una articulació més detallada entre pressupost econòmic i pressupost de carboni. Però també creiem que, en una qüestió de país com és aquesta, el més important avui és el consens que hem estat capaços de construir. I, per assegurar-ho, la resolució estableix que serà el comitè d'experts qui elaborarà quins són els límits i sostres d'emissions i que ho farà amb suficient antelació per garantir el seu debat i aprovació parlamentària. Amb això, el comitè d'experts deixa de ser un actor consultiu i esdevé, com ha de ser, la columna vertebral del sistema de governança climàtica.

A més –i això és molt important–, el text acordat fixa que el Govern haurà de remetre al Parlament un informe sobre les emissions i el grau de compliment del pressupost vigent, prenent de referència els inventaris fins a l'any 2020, i és un compromís immediat de transparència i de fiscalització.

Però si hi ha un punt clau que vull subratllar, és aquest: el Parlament també es posa deures. I ho dic tal qual ho recull la transacció. Ens comprometem a modificar la Llei 16/2017 del canvi climàtic perquè especifiqui clarament el procediment d'aprovació dels pressupostos de carboni, el seu desglossament sectorial i territorial, el mecanisme de fiscalització i els recursos necessaris perquè el comitè d'experts en pugui fer el seguiment. I això és essencial. Significa que no només instem el Govern a actuar, sinó que ens comprometem, com a legislatiu, a fer la feina que cal perquè aquesta eina sigui robusta i sigui de veres eficaç. És un compromís explícit d'aquest Parlament amb l'ambició climàtica i amb la coherència institucional. I això, permeteu-me dir-ho, no passava des de feia anys.

Ara bé, qualsevol límit legal només serveix si transforma la manera com prenem les decisions. I, per això, el text acordat conté un element d'enorme transcendència que recollíem en la nostra proposta de resolució: «Tota gran infraestructura de mobilitat logística o aeroportuària haurà de disposar, com a condició indispensable, d'un informe preceptiu i vinculant de compatibilitat amb els pressupostos de carboni.» Això vol dir que el debat sobre el model d'infraestructures a Catalunya canvia de base. Ja no dependrà principalment de correlacions puntuals de forces, ni de pressions externes ni d'arguments conjunturals. Dependrà del que ens diu la ciència i del que estableix la llei. És un canvi de paradigma i és un canvi guanyat. Perquè evitar incoherències com voler reduir emissions mentre es plantegen infraestructures contradictòries és una condició per al rigor i per a la credibilitat del país.

Aquest acord ens permet també mirar amb coherència la relació entre política econòmica i política climàtica. Sense coherència entre pressupostos econòmics i de carboni, no hi ha transició. Per això, de forma paral·lela, impulsarem eines perquè els comptes anuals incorporin informació d'impacte climàtic i perquè la compra pública sigui un vector de descarbonització.

I permetin-me subratllar un altre principi fonamental, que és la justícia climàtica. Una transició que recaigui sobre les llars amb menys recursos o sobre territoris més exposats a la vulnerabilitat és una transició condemnada al fracàs. Per això defensem que el Fons Climàtic es destini a rehabilitar els habitatges vulnerables, reforçar el transport públic assequible, adaptar barris a les onades de calor i garantir que ningú quedi enrere.

I acabo, president. En definitiva, diputades i diputats, avui fem un pas que molts països encara no han fet: convertim els pressupostos de carboni en un contracte de país que vincula Govern i Parlament, ciència i política, present i futur; reconeixem la feina essencial del comitè d'experts; ens comprometem com a cambra a modificar el marc legislatiu, i deixem clar que cap gran infraestructura podrà esquivar l'examen climàtic. Això és governança climàtica real, això és posar Catalunya a l'altura del repte i això és, sobretot, donar sentit a l'esperança. Com diu aquella sèrie documental, *Hope*, «estem a temps». I avui, amb aquest acord, ho demostrem.

Salut i bon treball.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Bona tarda. Gràcies, president. Conselleres, consellers... Avui el que crec que cal fer, el primer que cal fer en aquest moment, crec que és felicitar-nos. Sí, felicitar-nos tots plegats perquè aquest Parlament avui aprovi aquests pressupostos de carboni per primera vegada. Serà la del quinquenni 2026 al 2030, però serà per primera vegada que aquest Parlament aprovarà aquests pressupostos de carboni.

I vull, des del nostre grup volem posar en relleu el que ens uneix i el que compartim, que és la necessitat de disposar d'aquesta eina de control i de seguiment. La llei del canvi climàtic va ser un punt d'inflexió el 2017, i avui, des del nostre punt de vista, serà una altra fita important. Segurament, com ja s'ha dit, no s'hauria d'haver trigat tant, però en reconeixement a tothom que hi ha estat treballant, a tothom que hi treballa i també a aquest Govern que, en poc més d'un any, ha presentat una

proposta, després d'estudiar i ponderar la del comitè d'experts i contrastar-la amb l'objectiu global de la Unió Europea per al 2030, avui els aprovarem.

I podríem dir allò d'«un dia històric». Mirin, a mi personalment m'agrada més allò d'«avui, feina feta». I és en aquest moment que vull agrair, des del nostre grup, la bona entesa que hi ha hagut amb la majoria de grups, en especial amb Esquerra Republicana, amb la diputada Montse Bergés; amb els Comuns, el diputat Lluís Mijoler, i també, tot i les diferències, amb el diputat de Junts, Jordi Munell, de la CUP, en Dani Cornellà, i també amb la diputada del PP, la diputada Eva García.

Catalunya ha de reduir com a mínim, per al 2030, un vint-i-nou per cent les seves emissions respecte a les del 1990, com ja s'ha dit, i aquest objectiu representa la contribució mínima que hem d'assumir per col·laborar en aquest objectiu global de la Unió Europea. I, per tant, al que ens comprometem en aquests pressupostos de carboni és a reduir les emissions dels gasos d'efecte hivernacle, assumint-ne un topall per al 2040 i també per al 2050. Ens comprometem també a modificar la llei del 2017, perquè quedi una mica més clar el paper de tothom, el procediment per aprovar-los, en fi, que aquests pressupostos siguin vinculants i que qualsevol gran infraestructura, com ja s'ha dit, incorpori un informe preceptiu de compliment.

I ho fem essent conscients de les decisions que el Govern, però tots plegats aquí haurem de prendre de les polítiques que s'hauran de fer i de les polítiques que s'hauran d'executar. I sabem també en els diferents àmbits en què s'ha d'intervenir per plantejar-ho: a la indústria, al sector residencial, a l'energia, al transport, també a l'agricultura i la ramaderia, als residus o als serveis. El Govern proposa uns pressupostos de carboni possibles d'aconseguir; això sí, amb el compromís de tothom, amb l'autoexigència habitual d'aquest Govern i amb l'esforç de tots aquests sectors que abans els relacionava.

Els pressupostos de carboni han de ser una referència per a les polítiques climàtiques dels propers anys, ja que han de permetre avaluar i monitoritzar el seu compliment sota criteris objectius, a més a més, anualment. A més, en aquest context, l'Oficina del Canvi Climàtic, juntament amb l'Icaen, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica estan elaborant el Pineccat 30, aquest pla integrat d'energia i clima amb l'horitzó 2030, que a l'espera de l'aprovació d'aquests

pressupostos de carboni, estableixi tres qüestions: la fita de reducció del consum energètic, que la producció d'energies renovables el 2030 sigui d'un 56,5 per cent i, en tercer lloc, que es redueixin les emissions totals respecte al 2005 en un 53,3 per cent.

Per tant, diputats, diputades, secretària general, directora general, membres que avui també ens acompanyeu, tenim molta feina per fer. I els demano, diputats i diputades, que treballem des del sentit comú, amb responsabilitat col·lectiva i amb el convenciment de que estem fent el que pertoca. Per tant, com els deia abans, un govern de tothom, un govern amb la feina feta per a la transició ecològica.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Diputades, diputats, consellera, consellers... Bé, en primer lloc, vull agrair també la negociació que hem dut a terme amb els grups parlamentaris del PSC i Units per Avançar i dels Comuns, per avançar i poder arribar a aquest acord, a un acord de transacció, i poder aprovar els primers pressupostos de carboni; uns pressupostos que permeten promoure canvis estructurals, tant pel que fa a la mitigació de les causes que acceleren el canvi climàtic, com pel que fa a l'adaptació a les seves conseqüències per tal de minimitzar-ne els seus efectes. Ens referim a revisar i canviar algunes de les polítiques de desenvolupament socioeconòmic i urbanístic.

Ja ho vaig dir ahir al debat sobre pressupostos de carboni, que considerem que són uns pressupostos insuficients. Nosaltres considerem que s'hauria d'haver respectat la proposta del Comitè d'Experts sobre el Canvi climàtic, però també creiem que són necessaris. Hem de començar el camí. I nosaltres no tenim cap intenció de demanar-ne l'aprovació davant la necessitat de tenir aquest full de ruta, encara que no sigui el millor, per reduir efectivament les emissions contaminants.

Per altra banda, també vam insistir tant en la necessitat d'una fiscalització anual de l'actuació del Govern i en la necessitat també d'assegurar el futur del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, garantint-ne pressupost suficient i competències àmplies, com està detallat a la nostra proposta de resolució. I això també esperem que s'aprovi.

Així com també creiem imprescindible que durant l'any vinent, finalment serà al tercer trimestre, en aquesta negociació es puguin aprovar els pressupostos de carboni del següent quinquenni, el quinquenni 31-35, incloent-hi el sostre d'emissions marcat pel comitè d'experts per a l'any 2050 i que es facin les modificacions legislatives puntuals i el desenvolupament reglamentari necessari per tal de concretar els següents procediments d'aprovació i que no ho haguem de fer com avui, no?, que ho puguem fer d'una manera molt més concreta, assegurant la seva naturalesa vinculant, més enllà dels cicles electorals, i garantint els mecanismes de seguiment del compliment dels seus objectius i del control jurisdiccional.

I amb la transacció que hem acordat, hem aconseguit que el Govern ho accepti i ho hagi de complir. Instem que ho compleixi. Per tant, coincidim que avui l'important és l'habilitació d'una eina amb què es dota Catalunya, per primera vegada, per marcar el seu camí de reducció d'emissions de gasos amb efecte hivernacle i contribuir a evitar creuar aquest límit biofísic d'escalfament del planeta. Però, més enllà de la seva aprovació, encara és més important donar-hi compliment i, consellera, com també li deia ahir, no deixarem que aquestes propostes de resolució que avui votarem, i espero que aprovem, es quedin tan sols en això, en una declaració d'intencions. Vetllarem pel seu compliment i en farem seguiment.

Pel que fa a les PR presentades pels diferents grups parlamentaris, les dels Comuns, evidentment, les votarem a favor; les de la CUP, algun punt a favor; Junts també..., donarem suport als seus punts; al PP no els hi donarem suport, perquè, a més a més, quan parlen de justícia, la nostra, el nostre concepte de justícia és diferent; el concepte de càrrega impositiva també és diferent, no? I, per tant, creiem que avui l'important és tenir l'eina i, a partir d'aquí, anar desenvolupant, sectorialment i a través de cada departament, els organismes i les eines que siguin necessàries.

Per tant, acabo reiterant de nou l'agraïment d'Esquerra Republicana a la difícil tasca que ha realitzat el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, tot el nostre suport. Vetllarem perquè aquestes condicions es compleixin al més aviat possible, posant-nos a la seva disposició per a tot allò que puguin necessitar i a què puguem ajudar. També a tota la resta d'organismes científics que col·laboren en nodrir tota aquesta informació necessària, que, com deia ahir, per molt que hi hagi negacionisme, nosaltres tenim claríssim que l'objectiu ha de ser treballar perquè hi hagi un futur, un futur esperançador per a tothom en un planeta que pugui garantir la salut de les persones, de generar oportunitats per a tothom, de generar oportunitats industrials respectuoses amb el medi ambient, com ho poden ser, de generar un turisme que també ho sigui. Per tant, cada vegada que vostès, la bancada de la dreta, diuen que va en contra del desenvolupament. Sí, va en contra d'un tipus de desenvolupament, va a favor d'un desenvolupament respectuós amb tothom i amb justícia climàtica.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Conselleres, consellers, diputats, diputades, públic assistent... Mirin, nosaltres hem presentat tres propostes en funció del que vam escoltar en el debat. Podríem haver intentat arribar a acords, perquè és veritat que alguns punts, doncs, els compartim o s'aproximen molt a altres grups, però hem preferit no fer-ho; hem preferit no fer-ho perquè ja ens hem menjat masses gripaus durant tots aquests anys, veient com s'aproven multitud de lleis –i en aquest cas això no és ni una llei– i després no es compleixen, com, per exemple, la pròpia llei del canvi climàtic. Per tant, nosaltres hem preferit, davant d'aquest optimisme desbordant d'alguns, ser cauts. I, en tot cas, el que no farem en cap cas és... Si sabéssim que aquests pressupostos no s'aproveïssin segurament hi donaríem suport, perquè sí que pensem que Catalunya ha de tenir aquests pressupostos de carboni, però ens hi abstindrem amb la tranquil·litat, doncs, que ja s'aproven amb aquesta majoria que vostès han presentat.

I per què ens hi abstindrem? Bé, pel que dic, perquè no ens en fiem. Aquí s'aproven moltíssimes coses, però després no es compleixen, i això ho saben, diputats i diputades. De fet, s'havien de presentar com a màxim al desembre del 2023. I no és una crítica cap a vostè, però estem al desembre del 2025 –dos anys més tard. Per això aquesta desconfiança. I, a més, els que finalment s'aprovaran marquen uns objectius de descarbonització molt inferiors a la proposta que ens feia el Comitè d'Experts del Canvi Climàtic.

Perquè, per nosaltres, tot i que alguns temes sí que és veritat que es podrien haver canviat –el tema del transport, etcètera– perquè no estaran potser dintre d'aquest quinquenni, per nosaltres és una proposta poc ambiciosa. I molt condicionada, ens fa la sensació, pels interessos de les grans empreses contaminants, com, per exemple, la indústria portuària, que ha aconseguit aturar l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, que també ho preveia la llei del canvi climàtic i que encara avui l'estem incomplint i no està vigent; però també pel seu model de creixement, basat en el turisme, l'ampliació de l'aeroport, amb el consegüent augment d'emissions, i de l'asfalt, com el Quart Cinturó o la C-32, que avui n'hem parlat, que no serviran per a res més que per incrementar les emissions i fomentar el vehicle privat.

Per tant, defensen un model que els porta a renunciar a les reduccions del trenta-dos per cent en transport i el cinquanta-u en indústria que proposava el Comitè d'Experts del Canvi Climàtic. I, de manera fins i tot sorprenent, el Grup Socialistes, durant el debat, va justificar l'ampliació dient que no patim, que les emissions dels avions en rutes internacionals no compten en aquests pressupostos. Però, clar, el planeta és el mateix. Potser no compten en aquests pressupostos, però el planeta el compartim, i aquestes emissions s'emeten. I ens podem fer trampes al solitari, però aquestes emissions són reals, encara que no constin en el pressupost del carboni.

En segon lloc, el Govern, per nosaltres, incompleix la mateixa llei només presentant un quinquenni. Per això els hem demanat en una de les propostes que es presenti el primer trimestre del 2026 –si no és aquest i és més tard, doncs més tard, ja sabem

com van les coses— la proposta 2031-35, en la línia que proposaven els científics del Comitè d'Experts del Canvi Climàtic.

I, en tercer lloc, instem el Govern i tots els partits a modificar la llei del canvi climàtic, perquè els pressupostos tinguin un rang de llei, o el que decidim, perquè condicionin la planificació econòmica i sectorial de totes les polítiques del país, perquè siguin jurídicament vinculants i exigibles per qualsevol Govern de la Generalitat, l'actual i els que vinguin. Tot i això, encara que es facin aquestes modificacions legislatives — que suposo que les farem, perquè hi ha una majoria parlamentària que les vol fer—, sabem que això en cap cas és garantia, al final, que aquests límits legals, doncs, es portin a terme pel Govern que sigui. Perquè, veient com va la política i com va tot plegat, doncs aquí, de fet, en general, molts dels acords que es prenen en aquest Parlament o en les pròpies comissions no es compleixen.

I per això ens hi abstindrem, perquè sí que volem el pressupost del carboni, encara que no sigui el que nosaltres defensaríem, però volem facilitar que s'aprovi, sent plenament conscients, però, que amb el model econòmic que es defensa des del Govern està destinat a no complir-se.

M'agradaria que ens equivoquéssim i que l'any que ve, quan estiguem aquí analitzant-los, ens haguem equivocat. I esperem que sigui així.

Gràcies.

El president

I finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Govern, diputades, diputats, especialment consellera Paneque, la titular d'aquesta àrea... Bé, des del Grup de Junts per Catalunya podríem valorar positivament que avui arribem, doncs, en aquest punt. Ja anunciem que facilitarem l'aprovació d'aquests pressupostos de carboni. Votarem a favor del punt que han transaccionat des del tripartit i facilitarem que hi hagi pressupostos de carboni. De fet, recollim la petició que ens va fer el Comitè d'Experts de Canvi Climàtic en la seva compareixença a la Comissió de Transició Ecològica, les paraules de la doctora

Termes. Diu: «Val més tenir uns mals o regulars pressupostos de carboni que no pas no tenir-ne.»

I, per tant, nosaltres també, en aquest sentit de país, facilitarem, doncs, que puguin tirar endavant. I, per tant, com s'ha dit ja –el diputat Mijoler i el diputat Cristòfol–, no sé si és un dia històric o no, però és un dia que marca un abans i un després per poder donar compliment a una llei que va ser pionera i que va instar qui era conseller i avui és president d'aquest Parlament, la llei 16/2017. I, per tant, en aquest sentit, crec que com a país ens hem de congratular.

Nosaltres pensem que, per un costat, tot i que la proposta del Govern redueix l'ambició de la proposta del Comitè d'Experts de Canvi Climàtic, també hem de reconèixer que supera el mínim europeu. I, per tant, en aquest sentit, doncs, no es limita a un compliment just, sinó que té una certa, petita ambició. També, com dèiem, consolidem una llei del 2017, que ens situa com un país, per tant, compromès amb el canvi de model que afavoreix la sostenibilitat ambiental a nivell mundial.

I després, també, en la proposta que fa el Govern sobre el paper, reconeixem que hi havia alguns sectors que nosaltres ens temíem com es tractarien, en aquest cas el sector industrial –hi vaig fer referència també ahir– o el sector primari. I, per tant, veiem que la proposta del Govern, en aquest sentit de reduir l'ambició del comitè d'experts, facilita una transició que en aquests moments, per les diferents dificultats que hem constatat, doncs no està en el ritme que voldríem tots plegats. També des d'aquí vull agrair la bona disposició, doncs, del grup que dona suport al Govern i de la pròpia consellera per arribar a negociació amb nosaltres, tot i que a vegades ho veiem diferent, com ja s'ha dit, no?

Constatem també que el salt que requereix la proposta de pressupostos de carboni no es correspon amb el ritme actual d'instal·lació o d'avanç amb les renovables, eh? De fet, ahir també en vàrem parlar. I, per tant, ens cal també compromís d'arribar a aprovar el Plater al més aviat possible i, també, aquest decret llei que es va aprovar fa dues setmanes, també mirar, doncs, si facilita el ritme de facilitació d'aquest canvi de model energètic.

També podríem pensar que la proposta del Govern és pragmàtica, realista –també hi vaig fer referència ahir–, perquè vam parlar d'infraestructures, vam parlar de les

dificultats energètiques de les indústries, vam parlar de les dificultats del sector primari, i, per tant, que el Govern faci una proposta, en aquest sentit, reductora respecte al comitè d'experts no deixa de ser, doncs, pragmàtic, eh?, perquè coneix que moltes coses és molt difícil de que es compleixin amb el temps.

En tot cas, també criticar que la proposta del Govern..., no va acompanyat, el document, pensem, de la suficient justificació; que la consellera ho va reconèixer aquí, doncs, amb paraula, però no ho recull el document. Ni tampoc va acompanyat d'un pla econòmic i d'infraestructures que faci versemblant el ritme de reducció, eh?

Des de Junts per Catalunya, el que només podem fer és reiterar el nostre compromís amb la transició cap a una societat i una economia, doncs, descarbonitzada i sostenible i renovable, però posant l'accent –com el document tampoc fa ni el Govern no ho reconeix– en la sobirania energètica. I, per tant, nosaltres hauríem de ser un país amb plenes competències en energia. I això vol dir no només des de la generació, sinó també des de la distribució, la fixació de preus de mercat, el control de la distribució, xarxes, usos, coses que avui dia encara estan en mans de la decisió del Govern central. I penso que aquest fet, precisament, és el que no permet, o no ha permès, que Catalunya pugui haver avançat més en aquesta descarbonització.

Nosaltres pensem que aquest acord que avui tira endavant de disposar de pressupostos de carboni hauria d'anar acompanyat també d'un acord global, amb un pla d'infraestructures creïble, eh? Parlem de Rodalies, de ferrocarrils, de la logística, parlem de l'escomesa elèctrica, de l'alliberament de nusos, etcètera, etcètera. Que això sigui territorialment just. Per això el Plater, doncs, segurament també va tard en aquest desplegament. Però també hauria d'anar acompanyat d'una agenda fiscal que sigui facilitadora de les inversions en renovar aquest model de país.

També hi ha punts crítics, eh? –ja ho vam dir també ahir–: no veiem aquest vincle clar entre els pressupostos de carboni i el projecte de país; no es parla de com creixerà l'economia, com creixerà el PIB, com creixerà la població; quin control farem si hi ha desviacions respecte als pressupostos que hem aprovat, i no hi ha cap ambició, com he dit abans, en sobirania energètica.

Per tot plegat..., també podríem ser capaços de trobar-hi punts en contra. Però, en qualsevol cas, com a responsabilitats de país, penso que cal tirar-los endavant i,

com dèiem, facilitarem amb el nostre vot que puguin tirar endavant i, per tant, que Catalunya vagi acomplint aquesta Llei 16/2017, del canvi climàtic, i puguem ser també, doncs, un país de referència, pioner, en aquest àmbit.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució.

En primer lloc, d'acord amb l'article 170.6 del Reglament, votarem la proposta de resolució que comporta el rebuig total dels pressupostos. És la proposta de resolució que ha presentat amb un punt únic el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Per tant, procedim en primera instància a votar aquesta proposta, que seria una esmena a la totalitat.

Comença la votació.

Aquesta proposta, aquesta esmena a la totalitat, ha estat rebutjada per 122 vots en contra, 11 vots a favor i 2 abstencions.

Ara votarem el punt 1 de la proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que proposa l'aprovació dels pressupostos de carboni.

Hem utilitzat el mecanisme de proposta de resolució com a instrument. De fet, no és una proposta de resolució clàssica en termes de control i impuls de l'acció del Govern, sinó que és el mecanisme que permet complir allò que estableix la Llei del canvi climàtic. Per tant, l'abast temporal d'aquesta resolució, en cas de ser aprovada, transcendeix aquesta legislatura, i la vigència és per a un període de cinc anys.

Per tant, en aquests termes, comencem la votació.

Comença la votació.

En compliment de l'article 107.2 de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, els pressupostos de carboni per al període 2026-2030 han estat aprovats per 68 vots a favor, 11 vots en contra i 56 abstencions.

Seguidament votarem la resta de punts o les propostes de resolució per ordre d'entrada al registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament. Les propostes de resolució tenen incorporades les correccions d'errades admeses per la Mesa. La proposta transaccional es votarà al final. Lògicament, aquesta proposta substitueix els punts transaccionats de les diferents propostes de resolució. Aquests punts han estat eliminats del guió de votacions.

Com bé saben, les votacions s'han agrupat per grups parlamentaris, seguint les peticions de votació separada que s'han anat recollint fins avui al migdia. Si cap grup parlamentari vol sol·licitar alguna votació separada que no hagi indicat prèviament, si us plau, que ho faci ara. Hi ha cap grup parlamentari que faci una proposta en aquest sentit? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs passem a votar grup parlamentari per grup parlamentari.

Començarem votant les propostes del Grup Parlamentari Mixt.

Comencem amb la proposta de resolució 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 122 vots en contra, 13 vots a favor i cap abstenció.

Seguidament votarem la proposta 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 106 vots en contra, 29 vots a favor i cap abstenció.

I finalment votarem la proposta 1.3 del Grup Parlamentari Mixt.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 122 vots en contra, 13 vots a favor i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comencem amb la proposta 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 94 vots a favor, 31 vots en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta 1.2 del Partit Popular.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 94 vots a favor, 41 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem la proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 83 vots en contra, 18 vots a favor i 34 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució subsegüent, que queda pendent, no transaccionada, del Grup Parlamentari Comuns. És la proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Votem a continuació les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. En queden dues.

Votem la primera, que és la 1.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

I votem ara la proposta 1.3 d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 107 vots a favor, 26 vots en contra i 2 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Comencem votant la resolució 1.1.

S'inicia la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 63 vots en contra, 30 vots a favor i 42 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 70 vots en contra, 11 vots a favor i 54 abstencions.

I finalment votarem la proposta 1.3. del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 45 vots a favor, 28 vots en contra i 62 abstencions.

Votem les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Junts.

Començarem votant conjuntament les propostes 1.1 i 1.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 107 vots a favor, 11 vots en contra i 17 abstencions.

I votarem, finalment, la proposta 1.3 del Grup Parlamentari de Junts.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 65 vots a favor, 11 vots en contra i 59 abstencions.

En darrera instància, procedirem a votar la transaccional entre les propostes de resolució 1.2 i 1.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la proposta de resolució 1.2 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i les propostes de resolució 1.1 i 1.2 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Se suspèn la sessió que reprendrem demà a les deu del dematí.

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i set minuts.